

Mel.: Sov dukke Lise

TIL LILLE NYDØBTE REBECCA!

**Først sov du Rebecca i fosterblund
hos mor. Det var virkelig rart!
Du voksede roligt – blev stor og rund,
til du var til fødsel parat.
Lille Rebecca - du er så kær!
Her er vi mange, som står dig nær.
Bedst af os alle er mor og far!
De fjerner alle sorger du har.**

**At fødes det fandt du slet ikke smart,
så derfor du blev, hvor du var!
En dag sa' man så, du var HELT parat,
og bad dig om straks gør' dig klar.
Lille Rebecca – blev du lidt tvær?
Fødsel, du tænkte, er nok besvær.
Trist også si' farvel til sit hjem –
men døren var jo åbnet på klem.**

**Så started' det hele – en tand nervøst,
og mor puttet blev i et kar.
Det var, for at hun sku' bli' let forløst,
skønt hun ingen havfrue var.
Lille Rebecca – på denne færd
føjte du dig som rektangulær,
til at du smuttede, gled af sted –
fingre og tæ'r – det hele var med.**

**Man løfted' dig op – nu var du at se!
Med mål og med vægt stod parat
en dame. det var hun vel ansat te' -
og far med en saks – det er klart!
Lille Rebecca – du er så kær!
Her er vi mange, som står dig nær.
Bedst af os alle er mor og far!
De gi' dig alle glæder, du har!**

Oldefar og oldemor.